

Følger man vejen, hvor den drejer til højre, kommer man ud på Holmen, hvor der ligger et lille husmandssted gemt væk i træer. Vejen drejer her mod venstre og efter ca. ½ km. kan man igen dreje til venstre ved en lille plantage og komme tilbage til Rejstrup. Går man lige ud kommer man lidt efter til rester af banedæmningen fra den heden-gangne Viborg – Mariagerbane. Det var en af landets yngste privatbaner 1926 - 1966. Krydser vi banedæmningen, er vi nu i Nør-bæk sogn og området ligger så langt ude, at man kalder det Sibirien!
Ved Kjeldagergård drejer man mod ven- stre ad grusvejen og kommer snart efter til Rejstrup Plantage plantet på Rejstrupgårde- nes hedelodder i 1877. Lige inden man når byen ligger inde til venstre i en klynge træer den gamle Sønderbæk station.

Travetur i Sønderbæk

Sønderbæk - Rejstrup - Nørbæk - Sønderbæk

Turen er ca. 10,5 km/6,4 km/9,4 km.

Husk at du færdes på privat område. Vis hensyn, hold hunden i snor og vær opmærksom, hvis der er jagt i perio- derne 15. maj - 15. juli og 1. septem- ber - 31. januar.

Start turen på P-pladsen ved Sønderbæk kirke, som ligger på en forhøjning midt i byen omgivet af forsamlingshus, smedie, gl. mejeri, gl. skole, gl. brugsforening og nuværende friskole i gamle kommunesko-lebygninger.

Følg Bofferhøj (opkaldt efter en bronzealderhøj bag det gamle mejeri) til krydset, drej her til venstre ad Byvejen.

Ved den første markvej til venstre drejes ud i engene. På venstre side har vi nu Sletkæret og på højre "Heden" eller Brunbakkerne.

Længere ude har man på højre side et mose- drag fyldt med store dybe tørvegrave, hvor der under og efter 2. Verdenskrig blev gravet mill. af tørv. Hullerne er meget dybe o. 4 m., så de vokser meget langsomt til.

En afstikker ud ad en af vejene mellem tørvegravene er en smuk oplevelse specielt om foråret, hvor buskene spejler sig i søernes blikstille overflade, og svanerne majestætisk sejler rundt og inspicerer deres territorium. Det er et eldorado for nattergale og andre småfugle, men også fiskehejrer, musvåger, gæs og ænder kan man få at se. En fugl som ikke ses men høres er rørdrummen. Den har en dyb rungende tone, som hvis man blæste i en flaske. Er man rigtig heldig kan man træffe på en odder ved et af mosehul-

lerne, men større sandsynlighed er der nok for at se rådyr, ræv eller hare. Hen på sommeren er der i nogle af moserne et væld af bukkeblad, vandpileurt og nøkkeroser, men jo længere vi kommer hen på sommeren, jo mere ufremkommeligt bliver der af høje græsarter, dueurt og brændenælder.

Mange steder på vejen fra Sønderbæk til Rejstrup kan man se rester af diger på begge sider. Det er fordi vejen i gammel tid var byens fourt- eller som den kaldes her- drøwt. Her drev byhyrden kreaturerne fra byens gårde ud på græs i heden

eller engene. Digerne skulle holde dyrene på vejen og dermed lette hyrdens arbejde.

Efter ca. 1,5 km kommer man til en korsvej. Her kan turen gå tilbage til Sønderbæk ad markvejen til venstre, eller man kan fortsætte lige ud mod Rejstrup.

Efter ca. 1 km dukker den første gård i Rejstrup op – Bakkegården, nu Rejstrup Savværk.

Man kan vælge at slutte turen her og vende tilbage ad landevejen til Sønderbæk (ca. 2 km.), så drejer man til venstre, eller man kan dreje mod højre og kommer så ind på drøwten i Rejstrup.